

derne en passende og billig Rente af deres Penge, og altsaa tør de ikke lade de Capitaler, som de modtage, henligge frugtesløse, men maae søge saavidt muligt at anbringe og gjøre dem frugtbringende. Jeg antager derfor, at naar der tilbyder sig god Sikkerhed, ville vedkommende Bestyrere lade det være sig magtpaaliggende at søge en saadan god og sikker Maade at anbringe Pengene paa, saasnart de modtages, og deraf vil Folgen være, at Sparekasserne altid ville være saagodtsom tomme, og at de, naar Udbetaling fordres, vist ikke ville have anden Udvei, — de ville vel snarest vælge den, at låne paa de Effecter, de have, men det er et Spørgsmaal, om disse ere af saadan Beskaffenhed, at der strax derpaa kan erholdes Laan, og om de ville underkaste sig de altid dermed forbundne Banskæligheder, — end den, som ligger nærmest, at tye til de contante Penge, de have indestaaende i Finantskassen, og derfor troer jeg ikke, at man kan sige, til hvilket Beløb disse Pengekrav paa Finantskassen ville blive gjorte. For mig stiller det sig altsaa saaledes, at Bestyrerne først ville tage deres Tilflugt til disse Penge, naar de ikke have de Beløb, de skulle udbetale, tilstede, og til hvilken Sum det kan løbe op, er ganske ubestemt, idet det aldeles beroer paa Omstændighederne. Men jeg troer, at, naar en saadan Bestemmelse, som den i Endringsforslaget omhandlede, tages, maae Finantserne være belavede paa maaskee endogsaa at komme til at udbetale det hele Beløb, som for Tiden indestaaer i Finantskassen, fordi man ikke er Herre over Forholdene, eller kan vide, hvorledes de ville stille sig, og hvilke Krav der ville blive gjorte paa de vedkommende Beløb.

Besfely: Det er kun til de sidste Bemærkninger, der ere fremsatte af den ærede Drdfører, at jeg skal tillade mig at knytte en Anmærkning, idet det forekommer mig, at den Frygt, som den ærede Drdfører har udtalt om, at saagodtsom det hele Beløb af Sparekassernes midlerne skulde blive udtruffet af Statskassen, ikke er grundet, og at jeg, saaledes som Sagen stiller sig for mig, ikke kan dele denne Frygt eller Anskuelse. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa den Tabel, som blev meddeelt ved Lovudkastets Fremlæggelse, og paa de Tal,

som der ere opstillede, hvilke jeg idetmindste læser paa en noget anden Maade, end jeg maaskee kan antage, at det er steet af andre Medlemmer af den ærede Forsamling. Man vil nemlig see, at der i Aaret 1851—52 er af Sparekassensmidler i det Hele indkommet 757,600 Rbd. og udbetalt 691,000 Rbd.; men deraf troer jeg ikke, man kan slutte, at det hele Beløb af circa 700,000 Rbd. egentlig kan siges at være udtaget af Sparekasserne. Man maa jo nemlig erindre, at der finder Ind- og Udbetalinger Sted fra de enkelte Sparekasser. Hvor store disse ere for hver enkelt, kan jeg naturligviis ikke oplyse; men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at, dersom en Sparekasse — for at oplyse min Mening med et Exempel — i Aarets Løb 3 Gange indbetaler 6000 Rbd. og 4 Gange udtager 6000 Rbd., da har jeg forstaaet den her forelagte Tabel paa den Maade, at de 24,000 Rbd., som Sparekassen saaledes har udtaget af Statskassen, staae opførte under Beløbet af de 691,000 Rbd.; men det sees dog, at i Virkeligheden have Sparekasserne dog kun udtaget 6000 Rbd. af Statskassen. Deels troer jeg, at det ligger i Forholdene, deels troer jeg, at man vil see, at den Mening, som her er fremsat, finder Bestyrkelse ved de andre Tal i Tabellen. Man vil nemlig see, at af Umyndiges Midler indestod der ved Aarets Begyndelse 1,486,000 Rbd. og ved Aarets Slutning 1,466,000 Rbd., og at det hele Beløb, som er indkommet, er 95,000 Rbd. og udgaaet 114,000 Rbd. Man sees altsaa, at det indbetalte og udbetalte Beløb udgjør langt mindre i Forhold til den indestaaende Sum end det, som har været Tilfældet ved Sparekasserne. Jeg troer derfor, at dette Tal, 691,000 Rbd., som jo naturligviis er correct, dog vist ikke kan forstaaes paa den Maade, som om der skulde være udtruffet 700,000 Rbd. af Sparekasserne, hvis ikke flere af de enkelte Kasser selv flere Gange havde baade indskudt og udtruffet Penge.

Med Hensyn til den Bemærkning, som den ærede Drdfører har fremsat, at det vilde være nødvendigt for Sparekasserne, naar de ikke længere kunde indsætte deres Penge i Statskassen, at gjøre dem alle frugtbringende, og at saaledes, naar Kassen var tom, vilde deraf